

H A G

N A G

H A R P Y

H I E N

Olivia Plender

Bringing Down the Flowers
(citronmeliss), 2023
Akvarell på papper

Hag Nag Harpy Hen

Olivia Plender

Genomgående i den brittiska konstnären Olivia Plenders konstnärskap är intresset för vem som gör anspråk på rätten att yttra sig i det offentliga. I hennes verk söker hon lyssna på de röster som vanligtvis inte hörs och reflektera kring problem i historieskrivningen. Olivia Plender utgår ofta från historieforskning om sociala, revolutionära och politiska rörelser i sina verk eftersom det vi tror oss veta om det förflutna oundvikligen formar det vi uppfattar som en möjlig framtid. Hon hittar sina källor i arkiv, men också genom samarbeten med olika marginaliserade grupper i samhället. Härigenom skapar hon verk som riktar sig till vår nutid med syftet att blottlägga och förstå samtida samhällsstrukturer och maktrelationer.

Utställningen *Hag Nag Harpy Hen* för samman arbeten från flera av Olivia Plenders senaste projekt relaterade till feministisk historia och hennes forskning om feministisk och queer hälsoaktivism. Flera verk fokuserar på hur olika samhällsgrupper har utvecklat alternativa system för att själva öka kunskapen om sina kroppar och hälsa för att motverka bristerna i ett vårdssystem där mannens kropp är norm. Genom olika medium lyfter Plender fram sambandet mellan ohälsa och strukturer av ojämlikhet. I akvarellserien *Bringing Down the Flowers* gestaltar Plender växter som historiskt använts av kvinnor av medicinska skäl som fänkål, persilja, johannesört och renfana. Titeln är en till synes oskyldigt klingande fras som i den engelsktalande världen troligtvis användes som en sorts kod för metoder att framkalla abort i tider då abort var olagligt. Idag är abortfrågan

återigen aktuell, på flera håll i världen är aborträtten under attack med allt fler restriktiva abortlagar och förbud.

I *Mastering the Voice*, en ny ljudinstallation där vi hör en grupp kvinnor göra röstövningar, ifrågasätts medicinska föreställningar om den "naturliga rösten". Utgångspunkten är Plenders egen erfarenhet av att genomgå talterapi till följd av ett virus som skadade hennes stämband och gjorde att hon inte kunde tala på ett år. Hon blev fascinerad av röstövningarna som hon fick under sin rehabilitering som tycktes innehålla dolda ideologiska budskap. Installationen sätter också fokus på de många könskodade, ofta ned-sättande, epitet som genomsyrar vårt språkbruk – något som utställningens titel, *Hag Nag Harpy Hen*, anspelar på.

Utställningen visar också *Hold Hold Fire*, ett videoverk om kvinnors självförsvar. Vi ser en grupp kvinnor som försöker lära sig övervinna tabun kring kvinnlig aggression och ilska. I takt med att de repeterar rörelser och övar jiu-jitsu-kast iscensätter de ett arkivfoto av The People's Army – en självförsvarsgrupp som ingick i East London Federation of the Suffragettes i början på 1900-talet.

Arrest!
2023
Blyerts på papper

Our Bodies Are Not the Problem

Uställningen börjar med ett stort tryckt draperi som spänner över rummet med en teckning föreställandes kvinnor med anknytning till boken *Our Bodies, Ourselves*. Denna handbok för kvinnors hälsa publicerades första gången i USA 1970 av Boston Women's Health Book Collective. Boken var ett resultat av workshoppar inom Women's Liberation, den amerikanska kvinnorörelsen, där kvinnor samlades för att få ökad kunskap om sina kroppar och hur deras behov kunde tillgodoses av ett sjukvårdssystem som de såg som paternalistisk och nedlåtande. Boken har reviderats, återpublicerats och återanvänts runt om i världen, anpassad till olika sammanhang av lokala feministiska organisationer och kvinnohälsogrupper. I Sverige gavs den ut 1975 med titeln *Våra Kroppar Våra Jag* i översättning av Ruth Boman. I stället för att fokusera på den amerikanska gruppen som skrev den första utgåvan av *Our Bodies, Ourselves* föreställer draperiet några av kvinnorna som har översatt boken – en process som vanligtvis innebar att den skrevs om fullständigt varje gång; ett erkännande av de olika förståelserna av relationen mellan hälsa, kropp och samhälle i olika kulturer.

På väggarna hänger en serie målade diagram tänkta att se ut som den sortens pedagogiska instruktionsplanscher man kan hitta på väggen i en skola eller på en läkarmottagning. Diagrammen är baserade på bilder ur de olika engelskspråkiga utgåvorna av både *Our Bodies, Ourselves* och *Trans Bodies, Trans Selves* från 1970-talet fram till i dag. Den senare var inspirerad av *Our Bodies, Ourselves* och gavs ut första gången 2014. Verken återspeglar en bred

uppsättning frågor relaterade till kvinnors hälsa som finns i de många utgåvorna av böckerna. De sträcker sig från reproduktiv hälsa och abort till våld i nära relationer, kvinnors självförsvar, arbetsförhållanden, transerfarenhet och lesbiska relationer. *Our Bodies Are Not the Problem* ingår

i ett pågående forskningsprojekt i samarbete med det feministiska biblioteket och mötesplatsen Glasgow Women's Library (GWL) i Skottland.

Our Bodies Are Not the Problem
2021–2022, akryl på duk (beskuren)
Courtesy Maureen Paley

Mastering the Voice

Verket *Mastering the Voice* är ett samarbete med röst-coachen Irene Martín Guillén och tar upp hur vi lär oss att iscensätta könsroller med vår röst. Utgångspunkten är Plenders egen erfarenhet av att genomgå talterapi till följd av ett virus som skadade hennes stämband och gjorde att hon inte kunde tala på ett år. Hon blev fascinerad av röstövningarna som hon fick under sin rehabilitering som tycktes innehålla dolda ideologiska budskap. Verket ifrågasätter den "naturliga rösten" och det blir subtilt hörbart hur vi lärt oss att uppträda könsnormativt. I verket hör vi en grupp kvinnor som gör röstövningar. Övningarna är baserade på en dikt som heter *The Angel in the House* (1854–1862) av Coventry Patmore. 1800-talets idéer om kvinnlighet, vars arv vi fortfarande lever med idag, rymmer en ideologi om separata sfärer för män och kvinnor där en kvinnas rätta plats är den privata världen inom hemmets sfär. Kvinnor skulle tala och bete sig som änglar och vara hängivna sin make och herres trevnad. Långsamt avslöjar de upprepade ordsekvenserna sin dolda ideologi och till en början begränsas utövarna av röstövningarna. Inspirerad av Virginia Woolfs beskrivning av hur hon var tvungen att döda "The Angel in the House" i självförsvar gör deltagarnas kroppar sakta uppror mot orden och börjar tala på icke-normativa sätt. En del kvävs av orden och tappar rösten, andra gör dem absurda genom att tala med hysteriskt högt tonläge, eller kacklar som häxor. Verket fokuserar på gruppens kraft kontra individens potentiella isolering och kvinnofientligheten som underbygger varför vi förknippar en "manlig" låg röst med auktoritet.

Bringing Down the Flowers

Bringing Down the Flowers är en ny serie av akvarellmålningar som stilmässigt liknar högborgerliga kvinnors blomstermålningar från 1800-talet men representerar växter som historiskt sett har använts av kvinnor i medicinskt syfte, bland annat för att framkalla abort. Växter såsom johannesört, renfana och röllika är vanligt förekommande även på urbana platser och Olivia Plender har själv hittat dessa vid väggkanten, bredvid sopkärlden utanför sin lägenhet, i en gångtunnel och på den lokala stormarknaden. Vissa är bekanta medan andra mer okända och några kan vara giftiga om de hanteras på fel sätt. Titeln *Bringing Down the Flowers* är ett eufemistiskt uttryck i den engelsktalande världen som av allt att döma användes av kvinnor förr i tiden för att beskriva processen att framkalla en abort och leda till menstruation. Förmodligen användes denna oskyldigt klingande fras som en sorts kod, för att försäkra sig om

Bringing Down the Flowers
(röllika), 2023
Akvarell på
papper

att inte alla eventuella åhörare förstod vad som åsyftades. Verket är en sorts katalog över dold kunskap om kvinnlig hälsa som muntligen fördes vidare mellan kvinnor i tider då abort var olagligt.

Hold Hold Fire

Hold Hold Fire följer kameran en grupp kvinnor som tränar sig i självförsvar. Gruppen går igenom olika strategier som kvinnor kan lära sig för att göra motstånd mot såväl vardagsvåld som polisaggression och hur de kan ta kontroll över situationen. Tvåkanalsfilmen fokuserar på några av de sofistikerade teknikerna för självförsvar, omvårdnad och samarbetsmetoder som utvecklats och praktiserats av äldre tiders såväl som samtida feministiska aktivister. Vi ser kvinnorna engagera sig i en lärandeprocess där de kämpar för att övervinna tabun kring kvinnlig aggression och ilska. I takt med att de repeterar rörelser och övar jiu-jitsukast iscensätter de ett arkivfoto av The People's Army, en självförsvarsgrupp som ingick i East London Federation of the Suffragettes (ELFS), som beväpnade poserar i Victoria Park i London, omkring 1914. Resultatet blir något som liknar en tableau vivant, eller en rörlig historiemålning, som utspelar sig framför en målad scenografi av parken. I dag hyllas suffragettrörelsens historia och deras aktivism för kvinnors rösträtt i början av 1900-talet, men det som ofta utelämnas är att de på sin tid betraktades som terrorister av stat och polis.

Hold Hold Fire visades för första gången på den 34:e São Paulo-biennalen 2021.

Hold Hold Fire
2019
Stillbild ur video (beskuren)

Arrest!

Blyertsteckningarna i *Arrest!* hänger ihop med videoinstallationen *Hold Hold Fire* och är baserade på de tidiga 1900-talets pressbilder av suffragetter som grips av polisen. Dessa kvinnor visas i all sin individualitet medan männens identitet maskeras av deras uniformer. De handlingar männen utför går inte att skilja från de som poliser utför i dag när de våldsamt bryter upp protester. Detta är en erfarenhet som delas av många aktivistgrupper som Olivia Plender arbetade med under sina undersökningar för detta projekt, vilket ytterligare poängterar hur vissa makthavare fortsätter att reagera på kampen för lika rättigheter med våld.

Olivia Plender

Biografi

Olivia Plender är född 1977 i London och bor och arbetar i Stockholm. Hon har publicerat ett flertal artist's books och serier och hennes teckningar, installationer, videor och performances har visats internationellt på museer, konsthallar och på biennaler. Bland separatutställningarna kan nämnas Maureen Paley, London (2022) och Amant Foundation, New York (2022) samt grupp-utställningarna *The School of Creators*, Centre Pompidou-Metz (2022); *59th October Salon*, Belgradbiennalen (2022); *Tevetrampolinen*, Kalmar konstmuseum, Kalmar (2022); och Bildmuseet, Umeå (2022); den 34:e São Paulo-biennalen (2021); Göteborgs Internationella Konstbiennal (2017); *BAHAR*, Off-Site Project för Sharjah Biennial 13, Istanbul (2017).

Our Bodies Are Not the Problem
2021
Tryckt draperi

